

TÉLÁLLÓSÁG

2018.09.26.

**A BIZONYÍTOTTAN JÓ
TELJESÍTMÉNNYEL ÉS HATÁROZOTT
NÖVEKEDÉSSSEL BÍRÓ HIBRIDEKNEK NŐ
A TÉLÁLLÓSÁGA ÉS TAVASZI ÚJRA
NÖVEKEDÉSE.**

Tudta, hogy repcéje nagyobb eséllyel vészeli át a telet, és tavasszal erőteljesebben hajt újra, ha a növény 8 leveles fejlettségi állapotba, és 8mm gyökérnyak átmérővel megy a télbe?

Biztosítsa be őszi káposztarepce állományát a DEKALB korai, erőteljes újrarahajtást biztosító hibridjeivel.

- Ha őszi repcéről van szó, meghatározó a növénykéek megfelelő őszi fejlődése.
- Segítünk Önnek abban is, hogy állománya az ősz végére megfelelő méretet és fejlettségi állapotot érhessen el.
- A DEKALB szakértői mindig a rendelkezésére állnak, értékelik az áttelelt állományt, és segítenek Önnek annak eldöntésében, hogy folytatódjon-e a termesztés, vagy valami más lépést érdemes tenni.
-

Habár az ősszel vetett repce termésátlaga már régóta bizonyítottan közel kétszerese a tavasszal vetett repce termésének, termesztési értékét a Közép-Európában fellépő ultrakontinentális éghajlati viszonyok okozta téli kifagyási kockázat is behatárolta, miszerint 3-4 évente kifagy az állomány. A hótakaró nélküli, gyakran tartósan -15 °C alá süllyedő téli hőmérséklet, az erős szelek és a hatalmas napi hőmérséklet-ingadozás rendkívüli kihívást jelentenek a pozsgásabb típusú növények számára, mint amilyen az olajrepce is.

Az olyan fajták megjelenésével, melyek magas télállóságukkal képesek túlélni ezeket a körülményeket, az őszi káposztarepce termesztése sokkal kecsegtetőbb lehetőséggé vált. A télállóság a kelet-európai nemesítési programunk alapvető része, egyszerűen azért, mert e nélkül az őszi vetés gyakorlati előnyei igen gyakran nem realizálhatók. Ezen túl a téli kifagyás miatti tavaszi újravetés jelentős extra költségekkel jár.

Képesek voltunk számos olyan tulajdonságot azonosítani, melyeknek köszönhetően a növények sokkal jobban élik túl a legszélsőségesebb teleket is. E magas termőképességű fajták termesztési rendszereinkbe való beépítése sokkal nagyobb biztonságot ad, mint a korábban rendelkezésre álló fajták tették.

Tapasztalataink szerint a télállóság szempontjából alapvető a gyors növekedési-, és gyökeresedés erély. Úgy találtuk, hogy még azok a növények is, melyek a fagy hatására jelentős mértékben elvesztették levélzetüket, képesek voltak túlélni azt, feltéve, ha a talajban megfelelő tartalékokkal rendelkeztek.

Ezzel ellentétben a látszólag jó állapotban, jelentős levélzettel túlélő növények teljesítménye is lecsökken, ha a gyökeresedési erélyük gyenge, vagy a gyökérüket károsítók, például repcebolha vagy gyökérgolyva támadták meg. Ehhez kapcsolódóan az őszi-, kora tavaszi szárnövekedés visszatartása szintúgy fontos, mivel a nagyon érzékeny fiatal hajtások nincsenek oly mértékben kitéve az őszi végi és kora tavaszi fagyoknak.

E fajták közül leginkább azok voltak képesek túlélni a legzordabb téli szélsőséges körülményeket is, melyek állománysűrűsége meghaladta a 15 növény/m² -t. Több ezek közül a fajták közül kicsit alacsonyabb tőszámsűrűséggel érkezett a tavaszba, ugyanakkor igen erős kompenzáló képességet mutatott.

Csakúgy, mint az alacsony zöldtömegű hibridek, ezek is számos megszokott, átlagos magasságú fajtát tartalmaznak , valamint olyan fajtákat is, melyek gyökérgolyva-rezisztensek és a Clearfield termesztési rendszerben is termesztethők. Az ilyen fajták egyre több termelő számára nyújtanak kellő magabiztosságot ahhoz, hogy egyrészt őszirepce-termesztésbe fogjanak, másrészt, hogy a magas termésátlagot elérése érdekében a termesztéstechnológia korai fázisában is a szükséges mértékben költsenek ahelyett, hogy a téli veszteség veszélye miatt visszafognák az alapvető ráfordításokat.

KAPCSOLAT FELVÉTELE SZAKÉRTŐVEL

